

CSODATEVŐ

A RÖSZKEI SZENT ANTAL PLÉBÁNIA
HAVONTA MEGJELENŐ LAPJA

Tartalomból:

Miseszándékok 2. old.

Részlet:

Michel Quoist: **Itt vagyok,
Uram!** című könyvéből
3. old.

Gondviselés (vers)
5. old.

Egyházközségi hírek
6. old.

Elgondolkodtató:

Az eső 7. old.

Múltidézés
8. old.

Ünnepi ~~kispróba~~ receptek:
„Csülök pékné módra”
9. old.

Kalendárium:

Bosco Szent János
10. old.

Viccek: 15. old.

Rejtvény: 16. old.

A Te kegyelmed segítsen!

Hogy észrevegyem az élet sok szépségét, amit csak az idős embereknek tartogatsz!

A Te kegyelmed segítsen!

Hogy élvezzem azt a lelki nyugalmat, ami csak egy teljesen lehiggadt öregemberben lehet meg!

A Te kegyelmed segítsen!

Hogy elérjem azt a bölcsességet, amely meglátja a lényegest és a fontosat, a valódi értéket!

A Te kegyelmed segítsen!

Hogy életem sok, elmúlt öröméért ne szűnjek meg állandóan hálát adni!

A Te kegyelmed segítsen!

Hogy öreg korom minden napját, mint ajándékot köszönjek meg

A Te kegyelmed segítsen!

Hogy érezzem közelséged, és bízam benned!

A Te kegyelmed segítsen!

Hogy testi gyengeségem kiegészítse lelki erősségem!

A Te kegyelmed segítsen!

Miseszándékok*Január* (az esti szentmisék időpontja 17 h)**Szenteik és ünnepeink**

1. 2.	Szombat Vasárnap	9h: Rózsafüzér Társulat élő és elhunyt tagjai este:	Isten anyja Mária Szent Vazul, Szent Gergely
3. 4. 5. 6. 7. 8.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat	Katona Imre, Katona József, Katona nagyszülők	Szent Genovéva Szent Angéla Szent Simon Vízkereszt Szent Rajmund Chobiai Szent György
9.	Vasárnap	9h: Papp Gábor este: Szécsi András, Tóth Mária	Szent Marcella
10. 11. 12. 13. 14. 15.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat	Ördög István és Kiss Veronika Szűcs Károly Bende Pál, valamint élő és elhunyt családtagok	Szent Vilmos Urunk megkeresztelkedése Biscop Szent Benedek Szent Veronika Szent Félix Remete Szent Pál
16.	Vasárnap	9h: Bodor László, valamint elhunyt családtagok este:	Évközi 2. vasárnap Szent Marcell pápa
17. 18. 19. 20. 21. 22. 23.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	9h: Lengyel István, Szikszér Ilona, valamint elhunyt családtagok este:	Remete Szent Antal Árpádházi Szent Margit Szent Márta Szent Sebestyén Szent Ágnes Szent Vince Évközi 3. vasárnap Ward Mária
24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	Somogyi, Horváth, Maginecz és Babarczi család élő és elhunyt tagjai	Szalézi Szent Ferenc Szent Pál fordulása Szent Timóteusz Merici Szent Katalin Aquinói Szent Tamás Szent Adél Évközi 4. vasárnap Szent Bathildis
31.	Hétfő		Bosco Szent János

URAM, SZÍNED ELŐTT

A kezdő hívő imájának gazdagítására szavakra, képekre, eszmékre szorul, azokra támaszkodik; de gyakorlat közben rájön arra, hogy mindezek a segítő eszközök, módozatok maguk is könnyen akadályokká válhatnak, amelyek megnehezítik az Istenig való tényleges eljutást. Krisztus, aki „megragadja” az aktív keresztényt, mihamar megérteti véle, hogy fölösleges elmondani, elképzelni vagy elgondolni bármit is. Csak hagyja magát teljesen Istenre; előtte mutassa be önmagát egyszerűen, minden közvetítő nélkül. Ez a legbiztosabb módja a Vele való találkozásnak. De az effajta passzivitás sohasem jelentheti azt, hogy megfélekedzünk embertársainkról. Sőt ellenkezőleg: az aktív keresztény, amikor Isten színe elé járul, szükségképpen magával viszi testvéri gonddal a „többiek” is! Isten előtt és az emberek közt is jelen lévén, így készíti elő igazán a nagy Találkozást.

*

„Te, amikor imádkozol, menj be szobádba, zárd be az ajtót és úgy imádkozzál a rejtekben lévő Atyádhoz. Atyád, aki a rejtekben is lát, megfizet neked. Amikor pedig imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok.” (Mt 6,6-7).

„Én örömet hozok áldozatot, sőt magamat is teljesen föláldozom lelketekért.” (2Kor 12,15).

„Bár mint Krisztus apostolai érvényesíthettük volna tekintélyünket, mégis olyan gyöngédek voltunk hozzátok, mint az anya, aki gyermekét dajkálja. Úgy vonzódtunk hozzátok, hogy nemcsak Isten evangéliumát, hanem életünket is nektek akartuk adni. Ennyire megszerettünk titeket!” (1Tessz 2,7-8)

*

Színed előtt megállni, Uram csendesen;

Testi szemeimet lezárni,

Lelki szemeimet lehunyni,

Megmaradni némán, mozdulatlan,

Feléd kitárni egész valómat:

Tiéd lenni Örök Jelen...

Elfogadom, Uram, hogy semmit ne érezzek,

semmit ne lássak,

semmit ne halljak,

Megszabadulva minden gondolattól,

minden képtől, képzelettől...

Egyszerűen előtted állok

Az éjszakában,

Hogy akadály nélkül találkozzam Veled

A Hit nagy csendjében.

Uram, színed előtt...

De nem vagyok egyedül, Uram,

Nem lehetek többé egyedül.

Egész tömeg vagyok, Uram:

Emberek ezrei laknak bennem!

Találkoztam velük,

s ők betértek hozzám,

szállást kaptak nálam;

előbb megkínóztak,

aztán aggasztottak,

végül egészen elfogyasztottak...

És én hagytam őket, Uram. Hagytam, hogy belőlem táplálkozzanak, hogy nálam megpihenjenek.

Amint a színed elé járulok, íme, magammal hozom őket.

Miközben magam előtted kitárom, őket is bemutatom, Uram.

Íme: itt vagyok,

S ők is

Előtted állnak, Uram!...

Bárhol térdelsz

Bárhol térdelsz – előttem térdelsz!
 Bárhová nézel – szemedbe nézek!
 Bármilyen a gondod, bármilyen a vágyad –
 Énreám gondold; ott vagyok nálad!
 Hol emberlélek van – Én ott vagyok!
 Hol minden néma – Én szólhatok!
 Hol üres minden – Engem láss meg
 ott!

Hol megsemmisül minden – Én ott alkotok –
 Mert én Ember – s megváltó Jsten vagyok!

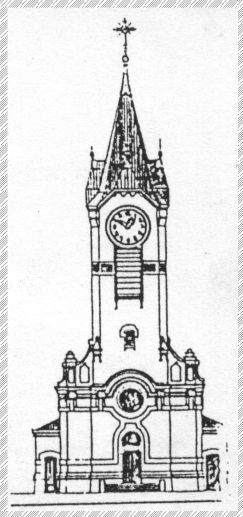
Vörös Jolán

Gondviselés

Életem ott van Jsten tenyerén,
 Azért nem félek én.
 Bármilyen fáj nekem,
 Mosolyog a szemem,
 Száz jajszó között is Bízom
 vakon.

Hitem fel nem adom.
 Rámtörhet vadul
 Ezer baj, veszély -
 Jsten így szól: Ne félj!
 Miért is... mitől is Félnének én
 Az Jsten tenyerén?

Egyházközségi hírek:

Plébánosunkat, **Liszcai Tamást**, a következő telefonszámokon lehet elérni:

06-30-359-1050, 273-260.

Miserend: kedd-szombat: 17.⁰⁰
vasárnap: 9.⁰⁰ és 17.⁰⁰

A plébánia ügyfélfogadási rendje:

Kedd - Péntek: 9⁰⁰ - 12⁰⁰ -ig.

A plébánia weboldala:

www.plebaniahivatal.roszkenet.hu

Január hó folyamán a hétköznapi **szentmisék** a gyászmisék kivételével a **hittanteremben lesznek** megtartva. Szerdán a szentmise este negyed 6-kor kezdődik.

A házszeneléseket idén kedden, csütörtökön és pénteken végezzük délelőtt és délután. Januárban a József Attila utca, a Rákóczi utca, valamint a Május 1. utca, Marx utca, Deák utca és Rózsa utca házait járjuk sorra. Akikhez nem sikerül bejutni, vagy megbeszélte időpontra kéri a házszenelést, igényüket jelezzék a plébániahivatalban személyesen, vagy a plébánia mobiltelefonszámán (30/359-1050) hívás ill. sms útján, vagy a roszkeplebania@citromail.hu e-mail-címen. *A külterület házainak megszenelésére terv szerint március első felében kerül sor.*

Szentmiseszándékok irathatók a plébániahivatalban, vagy a szombati és vasárnapi szentmisék előtt, ill. után a sekrestyében.

Akik ebben az évben a röszei templomban szeretnének **házasságot kötni**, kérjük, lehetőleg február közepéig jelezzék ezt a plébániahivatalban.

Január 23-án este 5 órakor ökumenikus ige-istentiszteletet tartunk a röszei templomban. Igét hirdet: **Kovács László**, a Hetednapos Adventista Egyház szegedi gyülekezetének lelkésze.

Mindenkit nagy szeretettel várunk erre az alkalomra!

2011-ben az **egyházi stóladíjak** változatlanok maradnak! A csendes mise stóladíja 1.200 Ft, az orgonás mise stóladíja pedig 2.000 Ft; a temetés stóladíja összesen: 20.000 Ft; az esküvő stóladíja: 20.000 Ft. Az egyházközségi hozzájárulás 18 év feletti, iskolai tanulmányait befejezett felnőttek, valamint időskorú személyek esetében **2.500 Ft/fő-re változik**, mely befizethető személyesen a plébániahivatalban vagy átutalással, az alábbi számlaszámra: 57400028-11065735; ill. fizethető házszenelések alkalmával is.

Elgondolkodtató!!!

Tanulságos történetek!

Az eső

Egy kereskedő hazafelé tartott a vásárlásból. Jól ment az üzlet, és tekintélyes pénzt vitt haza. Útközben megeredt az eső, és a kereskedő teljesen átázott. Méltatlankodott is, mondván, hogy a Jóisten jobb időt is küldhetett volna. Útja sűrű erdőn vezetett keresztül. Egyszer csak egy rablót pillantott meg, aki puskáját éppen reá szegezi. Már meg is húzta a ravaszt, és a kereskedő szinte biztos volt a halálában. Szerencsére azonban a puszkapor

is elázhatott, mert a fegyver nem működött. Ezt látva a kereskedő megsarkantyúzta lovát, és sikerült elmenekülnie. Mikor már biztonságban érezte magát, így gondolkozott magában:

- Milyen balga voltam, hogy panaszkodtam a rossz időjárás miatt, és nem ismertem fel benne Isten szeretetét. Az eső volt az, ami megmentette életemet és vagyonomat a rablótól. Ezért nem felejttem el többé a közmondás igazságát: Amit Isten küld, mindig jó, akkor is, ha sokszor másképp látszik.

Múltidézés egy rejtélyes levelesládából

Egy kedves gondolat... és bő aratás.

- Papa, mennyibe kerültem az elmúlt esztendőben? - kérdezte a kis haldokló Angéla, nagyonis világiasan gondolkozó, de most a közeli válás gondolatától teljesen lesújtott édesatyját.

- Hadd ezt gyermekem! - válaszolta, anélkül, hogy megértette volna, mire is céloz kislánya.

- Nekem sohasem volt sok, amit rád költöttem. Mily szívesen adnék százszor annyit, hogy nálam maradhass, kis kedvencem!

De a gyermek csak tovább könyörgött:

- Mégis, úgy szeretném tudni, mondd meg, édesapám!

- Hát, ha mindenáron tudni akarod, körülbelül... - s egy összeget mondott. Rövid ideig elhallgatott a kislány, de kisvártatva újra megszólalt gyenge, nemsokára örökre elnémuló, megtört kis hangján:

- Ígérd meg, papa, hogy ekkora összeget adsz évenként egy szegény kisgyermeknek, aki nem olyan boldog, mint én, és akinek nincs olyan jó papája, mint nekem. Megteszed, úgy-e, apukám?

Csodálkozva ígérte meg atyja, hogy utolsó kívánságát teljesíti.

És mi lett az eredmény?

A világias férfiú nemsokára belátta, hogy neki gyermektelen, dúsgazdag embernek milyen kötelességei vannak nagy vagyonával.

Rövid időn belül tágas nagy kórházat, később gyermekotthont építtetett, ahol sok elhagyatott, szegény gyermek talált gondos nevelésre, édes otthonra.

S ő is megtért; jobb, igazán boldog ember lett, aki ismét megtalálta a jó Istent. És mindez a haldokló kis Angéla kedves gondolatának következménye volt.

Vessetek jó gondolatokat és jó cselekedeteket fogtok aratni!

(Összegyűjtötte: Kiss Gábor)

Ünnepi kipróbált receptek

CSÜLÖK PÉKNÉ MÓDRA

Hozzávalók: (4 személyre)

- ❖ 4 db 30-40 dkg-os csülök
- ❖ 1 kg burgonya
- ❖ 15-20 dkg apró hagyma
- ❖ 1/2 dl olaj
- ❖ petrezselyem
- ❖ só

Elkészítés:

A csülköket jól mosd meg, ha lenne rajtuk szőr, azt kapard vagy perzseld le. A bőrüket - bő ujjnyi távolságokra - hálósan vagdald be. A csülköket sózd be, hagyd állni egy órát, majd töröld szárazra. Az olajat hevítsd fel, forgasd meg benne a húsdarabokat, majd kevés vizet aláöntve párold. Amikor már majdnem puha, a zsírjával együtt tedd egy tűzálló tálba. Tedd mellé a meghámozott és cikkekre vágott krumplit, sózd és előmelegített sütőben, időnként átforgatva, mérsékelt tűznél süsd. Amikor a krumpli félig kész, add hozzá a meghámozott apró hagymákat is, és addig süsd, amíg a burgonya és a csülök meg nem pirul. (Ha nincs eléggé apró hagymád, akkor a nagyobbakat negyedelve vagy nyolcra vágva, esetleg vastagabban felkarikázva tedd a tepsibe.) Tálaláskor szórd meg apróra vágott petrezselyemmel.

Anyám petrezselyem használata helyett karakteresen borsozza, s ezt még nem volt okom bánni. Ahogy azt sem, hogy a csülköt eleve kicsontozva, nagyobb darabokra vágva használja. (K.J.)

(Forrás: http://www.konyhamester.hu/a_r_t/recept/191.htm)

Jó étvágyat!

Kalendárium

Január 31.

BOSCO SZENT JÁNOS

Becchi tanya (Torinó mellett), 1815. augusztus 16. +Torinó, 1888. január 31.

XI. Pius pápa, aki szentté avatta Bosco János áldozópapot, így nyilatkozott róla: „Az ő életében természetesekek voltak a természetfeletti dolgok, s ami másnál szokatlan, az nála megszokott volt.” Csodái megszámlálhatatlanok, a rábízottak lelkében úgy olvasott, mint egy könyvben, látta a jövőt, és olyan hihetetlen szeretet és öröm sugárzott belőle, hogy az utcagyerekek nemcsak a parancsát teljesítették, hanem lesték a kívánságait, hogy eleget tehessenek neki.

Ez a rendkívüli ember, akit Isten a múlt század forradalmainak időszakában ajándékozott az Egyháznak, Torino mellett egy szegény tanyán, Becchiben látta meg a napvilágot 1815. augusztus 16-án. Apja, Bosco Ferenc másodszor nősült, mert első felesége Antal nevű fiúk születése után hamarosan meghalt. Második feleségétől, Occhiena Margit asszonytól két fia született: József és János. A fiúkat édesanyjuknak kellett fölnevelnie, mert apjuk 1817-ben meghalt.

Margit mama mélyen vallásos, dolgos, jámbor asszony és nagyszerű édesanya volt. Nevelési módszerének igen nagy szerepe volt abban, hogy János később sokak atyja lehetett. Gyermekait kicsi koruktól arra nevelte, hogy Isten jelenlétében járjanak, mert „Isten mindenütt jelen van, mindent lát, a legtitkosabb gondolataitokat is.” Ugyanakkor állandóan a jótettekre sürgette őket. Azt szokta mondogatni: „Aki alszik, nem fog halat!” János pedig különösen megszívelte egy másik intését: „Lásd csak, oly rövid az életünk, hogy nagyon kevés időnk van jót tenni. Minden óra, amit felesleges alvással töltünk, elveszett idő a mennyország számára. S minden perc, amit elveszünk a nélkülözhető éjszakai nyugalomtól, meghosszabbítja az életünket.” Don Bosco ezért aludt oly keveset.

Amikor János hat éves lett, nagyon szeretett volna tanulni, Isten ugyanis rendkívüli képességekkel áldotta meg: ha valamit figyelmesen elolvasott, megmaradt az emlékezetében. Testi ügyessége és ereje is átlagon felüli volt, kézügyessége pedig olyan fokot ért el, hogy könnyedén elleste a vásári bűvészek fogásait. Ennek ellenére a bátyja, Antal, aki nála tizenkét évvel volt idősebb és a tanulást naplopásnak tartotta, hallani sem akart a taníttatásáról. Számára csak a munka létezett, a földdel és az állatokkal való törődés. Így Jánosnak csak este volt módja arra, hogy az egyik szomszéd parasztbácsitól olvasni tanuljon.

Kilenc éves korában álmodt látott, amely meghívásának első jele volt. Ebben az álomban parancsot kapott: „Állj a fiúk élére!” Szó szerint véve a parancsot, kezdte maga köré gyűjteni a környékbeli fiúkat. Tanította őket a katekizmusra, elismételte nekik a templomban hallott prédikációt. Amikor pedig látta, hogy hallgatói fáradnak vagy unatkozni kezdenek, egy anyjától tanult történettel vagy bűvészmutatvánnyal szórakoztatta őket. Nem egyszer versenyre is kiállt – hallgatósága nagy tetszésére – a mutatványosokkal, és mindig ő nyert.

Mindezt már tíz éves korában gyakorolta! Ekkor járulhatott először szentáldozáshoz, és hitoktatójának is föltűnt értelmességével és jámborságával, de a bátyja csak nem akart hallani a tanulásról. Sőt addig gúnyolódott vele, míg 1828-ban édesanyja is jobbnak látta, ha János elmegy otthonról: elindult, hogy szolgagyerekeknek szegődjék egy tanyára.

Két év múlva végre megkezdhetette a rendszeres iskolába járást Castelnuovóba. Eleinte naponta járt be az iskolába, később különböző házaknál kapott szállást házimunkák elvégzése

fejében. Így alkalma nyílt sorban megismerkedni a szabó, lakatos, asztalos mesterséggel. Egy kávéháztulajdonos mellett főzni tanult, egy kántortól megtanult zenélni. Mindezeknek később, amikor már fiúk serege vette körül, igen nagy hasznát látta.

Tizenhat évesen, némi gondolkodás után, hogy ferences legyen-e, vagy világi pap, – jólelkű papok pártfogásával – beléphetett a chieti szemináriumba. Olyan szegények voltak, hogy minden ruhadarabot mástól kapott ajándékba. Társai hamarosan fölfigyeltek képességeire, ő pedig olyan szorgalommal tanult, hogy minden évben elnyerte az évfolyam számára kitűzött tanulmányi jutalmat.

1841-ben szentelték pappá. Utána még két évig továbbtanult egy torinói konviktusban, amelyet 1820-ban alapítottak fiatal papok számára, hogy erkölcsstani és szónoki tudásukat elmélyíthessék. Miközben ezt a konviktust látogatta, rabok, betegek, szegények lelkipásztori gondozásában vett részt. Az utcákat járva megdöbbenve látta, milyen sok fiú csatangol szerte a városban. Torinó ugyanis tele volt otthontalan és család nélkül élő fiúkkal, akik vidékről jöttek, hogy munkát találjanak, de csak keveseknek sikerült elhelyezkedniük.

1841. december 8-án Don Bosco éppen misézéshez öltözött, amikor a sekrestyében föltűnt egy ilyen fiú. Kiderült, hogy nemcsak ministrálni nem tud, hanem vallásilag is teljesen tudatlan. A sekrestyés ki akarta kergetni, de Don Bosco visszahívta, s mise után megtanította a keresztvetésre és beszélt neki a Teremtőről, aki életünk végső célja is. Ezzel a fiúval kezdődött az „oratorium”, Don Bosco műve. A fiú ugyanis egy hét múlva öt társát hozta magával; február másodikán már húszan, március huszonötödikén már harmincan voltak, akik mise után hallgatták Don Bosco tanítását, s utána is vele maradtak. Öt évvel később négyszáz lett a fiúk száma!

Eleinte különböző templomokban vettek részt a szentmisén, s jó időben kinn a szabadban, rossz időben valahol tető alatt töltötték a napot. A szentmisét katekizmus-oktatás követte, majd játékok, versenyek, éneklés. Don Bosco 1843-ban elvállalta a leánynevelő intézet mellett működő Szent Filoména kórház lelki irányítását, s a kórház mellett ki tudott alakítani egy kis kápolnát, amelyet 1844. december 8-án Szalézi Szent Ferenc tiszteletére szenteltek. A fiúk száma azonban oly mértékben sokasodott, hogy nem fértek el, és zajongásukat a környék sem tűrte.

Ezért 1835 júliusában áttelepültek a Szent Márton-templomba, de fél év múlva itt sem volt maradásuk. Ekkor egy pap kínálta föl a télre való tekintettel három szobáját, hogy fedél alatt lehessenek. Tavasszal azonban a szomszédok közölték, hogy tovább nem tűrik a „rendetlenkedést”, ezért Don Bosco kibérelt egy rétet, ahol szentmise után az oktatást tartotta és felügyelete alatt szabadon játszhattak a fiúk.

1846-ot írtak, s a politikai légkör egyre feszültebbé vált. A nemzeti eszme és a szabadságvágy Torinóban is érezte hatását. Don Bosco pedig angyali egyszerűséggel távol tartotta magát és a fiait is minden politikai nyilatkozattól és megnyilvánulástól. Ennek ellenére följelentették őket. Don Boscót ismételten beidézték kihallgatásokra, egy ideig rendőri felügyelet alá is helyezték, sőt, előadásaira rendőröket küldtek ki, nehogy valami rendbontást készíthessenek elő. Emellett a papok között is voltak olyanok, akik nem jó szemmel nézték az oratóriumot. Féltek ugyanis attól, hogy Don Bosco, aki nem tartozott plébániai kötelékbe,

elvonja a híveket a plébániáktól. Hiába magyarázta a plébánosoknak, hogy ezek a fiúk vagy nála vannak, vagy az utcán, hiszen nincs családjuk, amely szerint bármelyik plébániához tartozhatnának. Nem hallgattak rá, sőt két pap összefogott, hogy mint bolondot, elmeógyógyintézetbe juttassák.

Egy hónap elteltével a gazda fölmondta a rét bérletét, s ekkor égi ajándékként egy Pinardi nevű háztulajdonos följánlotta házának fészert. Don Bosco csak arra kérte, hogy kicsit magasítsa meg a helyiséget, hogy kápolnának használhassák. Mikor ez egy héten belül megtörtént, bérbe vette a fészert abban a reményben, hogy majd az egész házat is bérelheti, ha a lakók elhagyják. Májusban viszont Barolo őrgrófné, aki a Szent Filoména kórházat fenntartotta, választás elé állította: vagy a kórház alkalmazottja marad, de akkor hagyja abba a fiúkkal való felesleges vesződést, vagy azonnal elbocsátja. És Don Bosco a fiait választotta. Utána hamarosan súlyos beteg lett, úgyhogy egy időre haza kellett menni Becchibe. Amikor már elég erősnek érezte magát, novemberben édesanyját is magával hozta, és együtt költöztek be a Pinardi-házba. Margit mama ettől fogva haláláig (1857. november 25.) az összes fiú édesanyja is lett.

A következő évben némi könnyebbséget hozott az érsek rendelkezése amellyel az oratóriumot az elhagyott gyermekek plébániájává tette. Ezáltal legalább a plébánosok zaklatásai ellen védve voltak. Az oratóriumból, amely a mi fogalmaink szerint napközi otthon volt, lassan éjszakai menedékhely is lett, mert egyre több olyan fiú jelentkezett, akiknek semmifajta szállása sem volt. Don Bosco megosztotta velük a házat.

A város vezetősége szünet nélkül kapta a följelentéseket. 1848-ban fegyveres merényletet követtek el ellene: valaki rálőtt, miközben a kápolnában magyarázott a fiúknak, de csak a reverenda ujját találta el a merénylő.

1850-ben két magas rangú tisztviselő jelent meg, hogy ellenőrzést tartson és véget vessen ennek a kényelmetlen ügynek. De teljesen megváltozott véleménnyel tértek vissza a városi tanácsba, és sikerült elérniük, hogy a fiúk a kormánytól támogatást kapjanak.

Don Boscónak ugyanis semmiféle jövedelme nem volt. Övéivel együtt élt, mint az ég madarai: alamizsnából. Ismételten sorsjátékot rendezett, amelynek bevétele segítette rajtuk. Nincstelenségük ellenére 1851-ben megvásárolhatta a teljes Pinardi-házat, és letették a Szalézi Szent Ferenc-templom alapkövét. A templom egy év múlva teljesen készen állt.

Közben nagyon kemény támadások érték Bon Boscót, főleg a protestánsok részéről. Igaz, írt egy szókimondó könyvecskét, amely sok ezer példányban forgott a katolikusok kezén, s amelyre az volt a válasz, hogy ismételten az életére törtek. Ezért ha olyan útjai voltak, amelyeken veszélyben érezte magát, mindig vitt magával néhány erős fiút, akik megvédték.

Az 1854. évi kolerajárványban először ő maga tűnt ki helytállásával, majd a fiai is egymás után bátorságot kaptak, és segítettek a város betegeinek ápolásában.

1859-ben Don Bosco érkezettnek látta az időt, hogy munkatársait társulatban fogja össze, és megalapította a Szalézi Szent Ferenc Társulatot, az egyháztörténelem egyik leghatásosabb szerzetesrendjét. Közben az oratóriumból iskola, majd iskolarendszer fejlődött ki. Már nem csak hitoktatás folyt Don Bosco iskolájában, hanem egyik műhelyt a másik után állította föl, hogy a növendékek mesterséget is tanulhassanak, s ha az ő keze alól kikerülnek, becsületes munkásemberként élhessenek. 1872-ben megalapította a rend női ágát, amelyet a Segítő Szűzanyáról nevezett el. A pápai jóváhagyást 1874-ben kapták meg. Egy év múlva már olyan híre volt a rendnek, hogy Dél- Amerikából kaptak meghívást, és Don Bosco el is indította az első missziós csoportot.

Életének utolsó éveiben sokat szenvedett. Állandóan fáj a háta, a szeme és a feje, s mindehhez krónikus álmatlanság társult. Tevékeny életét, amelyben oly kevés időt hagyott tétlenül, s oly sok jót tett a kicsinyekért, 1888. január 31-én fejezte be itt a földön.

XI. Pius pápa 1929-ben boldoggá, 1930-ban szentté avatta. A római kalendáriumba 1936-ban vették föl ünnepét.

Don Bosco a rendalapítás és a nevelés mellett harminc kisebb nagyobb könyvet is írt, elsősorban fiai épülésére és oktatására. IX. Pius pápa, aki nagyon kedvelte őt, megparancsolta, hogy belső tapasztalatait is foglalja írásba. Megtette, de ezt a naplót csak halála után találták meg, s ezt a címet viseli: „Oratóriumbeli emlékek 1825–1855. Csak a szalézi tagoknak. A Szalézi Társaságnak.” Életrajzát húsz nagy kötetben Lemoyne szalézi atya dolgozta föl. Néhány morzsa a ránk maradt hatalmas anyagból:

Meghívásának látomását így írja le maga a szent: „Kilenc éves koromban álmod láttam, amelyet egész életemben soha el nem felejtettem. Álomban úgy éreztem, hogy egy igen tágas udvaron álló ház közelében vagyok, ahol egy sereg gyermek tolongott. Egyesek nevetgéltek, mások játszottak, de voltak köztük olyanok is, akik káromkodtak. Amint ezeket az istentelenségeket meghallottam, közém rohantam, s rábeszéléssel és ütlegekkel akartam őket elhallgattatni. Ebben a pillanatban egy javakorabeli, tiszteletreméltó, előkelő öltözetű férfi jelent meg. Egész alakját fehér köpeny burkolta, arca azonban olyan fényes volt, hogy nem tudtam rátekinteni. Nevemen szólított és megparancsolta, hogy álljak a fiúsereg élére, miközben hozzátette:

– Nem veréssel, hanem szelídséggel és szeretettel teheted ezeket barátaiddá. Kezdd el tehát azonnal a munkát! Tanítsd meg őket a bűn utálatosságára és az erény szépségére!

Én ijedten jegyeztem meg, hogy tudatlan ifjú vagyok, tökéletesen képtelen arra, hogy a fiúkat vallásos oktatásban részesítem. Amint ezt kimondtam, a fiúk abbahagyták a veszekedést, a zajongást és a káromkodást, és mind a férfi köré sereglettek. Majdnem öntudatlanul kérdeztem:

– Kicsoda ön, hogy ilyen lehetetlenséget kíván tőlem?

– Éppen azért mert lehetetlennek látszik, végre kell hajtani engedelmisség és tudomány által!

– Hol és milyen eszközökkel fogom megszerezni ezt a tudományt?

– Adok melléd egy tanítónőt, akinek védelme alatt bölcs leszel, akinek befolyása nélkül minden bölcsesség csak balgaság.

– De hát kicsoda Ön, hogy így beszél velem?

– Annak vagyok a fia, akit napjában háromszor üdvözölni tanított a te édesanyád.

– Édesanyám azt parancsolta nekem, hogy az ő engedelme nélkül semmiféle idegen emberrel szóba ne álljak; mondja meg tehát a nevét!

– Azt kérdezd meg az én anyámtól!

Abban a pillanatban egy asszonyt láttam a férfi oldalán, igazi, fenséges alakot, olyan ruhában, amelyből pazar fényesség sugárzott, mintha csupa ragyogó csillaggal lett volna telehintve. Mikor megbizonyosodott növekvő zavaromról, közelebb hívott magához, jóságosan kézen fogott, és így beszélt:

– Nézz ide!

Föltekintve észrevettem, hogy a fiúsereg eltűnt, és helyébe nagy tömeg kecske, kutya, macska, medve és egyéb állatokból álló nyáj került. A felséges Asszony tovább beszélt:

– Ez a te munkaköröd, itt működj. Légy alázatos, erős és férfias, és az átváltozást, amelyet ezeken az állatokon most látni fogsz, csináld meg később az én fiaimnál.

Megint odatekintettem, és a vad állatok helyén ugyanannyi szelíd bárányt láttam. Ezek örömmel bégetve ugrándozták körül a férfit és az asszonyt, mintha hódolnának nekik. Ahogy ezt észrevettem, álmomban sírva fakadtam, és kértem a dicsőséges Asszonyt, magyarázza meg nekem, amit láttam, mert nem értettem, mit jelent mindez. Ő azonban csak a fejemre tette a kezét, és azt mondta:

– A kellő időben mindent meg fogsz érteni.

Alig ejtette ki ezeket a szavakat, valami zörejt fölébresztett az álomból, és minden eltűnt.”

Ez az álom -- mint később összes prófétai álmai -- szóról szóra beteljesedett, amikor a vad utcagyerekekből és suhancokból becsületes, vallásos fiatalokat nevelt, akik családjukban vagy az Egyház szolgálatában kamatoztatták mindazt, amit tőle kaptak.

A fiatal szívek fölötti hatalmának jellemző megnyilvánulása volt az az eset, amikor a torinói fiatalok börtönébe hívták húsvéti lelkigyakorlatra. A háromszáz fiú kivétel nélkül meggyónt és megáldozott. Don Boscót annyira meghatotta a hitük, hogy jutalmazni akarta őket, és egy napra el akarta vinni a fiúkat kirándulni, minden őrizet nélkül. A börtön parancsnoka hallani sem akart róla, mert attól félt, hogy egy szálíg megszöknek. Don Bosco azonban addig érvelt, míg miniszteri engedélyt nem kapott a kiránduláshoz. És csodák csodája: a fiúk közül egynek sem jutott eszébe, hogy éljen a szökési lehetőséggel!

1850 körül, amikor oly sokszor életére törtek, titokzatos védelmet kapott. Egy alkalommal, amikor éjszaka egyedül kellett hazatérnie a Pinardi-házba, az egyik sarkon két férfi támadta meg, agyon akarták verni. A sötétből azonban hirtelen egy hatalmas szürke farkaskutya rohant rájuk, és majdnem széttépte őket. Ez a titokzatos kutya -- Don Bosco csak Szürkének hívta -- éveken át a legnehezebb pillanatokban megjelent, de senki nem tudta, kié.

Amikor két paptársa eljött, hogy mint bolondot intézetbe szállítsák, humorral vágta ki magát. Ártatlan jóindulatot színelve látogatták meg a szobájában, de Don Bosco az első mondatukból tudta, hogy csapdát állítanak neki. Ezért hagyta, hogy hosszasan gyözködjék, végül hajlandónak mutatkozott rá, hogy kocsiba szálljon velük. A beszállásnál udvariasan maga elé engedte a két papot, majd hirtelen mozdulattal rájuk csapta a kocsis ajtaját, és odakiáltott a kocsisnak, hogy sürgősen vigye az urakat az általuk megadott címre, azaz a bolondok házába. Ott csak kínos magyarázkodások után bocsátották szabadon őket.

Prófétai lelkének különös megnyilvánulása volt a királynak küldött figyelmeztetés. Viktor Emmánuel hosszasan készült arra, hogy eltörli a szerzetesrendeletet. Don Bosco álmában látott egy királyi apródot, aki gyászt hirdetett a királyi család számára. Ismételten írt a királynak, és figyelmeztette, hogy bajt hoz a saját fejére, ha a rendeket bántalmazza. Ennek ellenére a király 1855. május 29-én aláírta az eltörölő rendeletet, s ezzel harmincöt szerzetesrendet szüntetett meg Piemontban. Utána négy hónap leforgása alatt meghalt az anyja, a nagybátyja, a felesége és a kislánya.

A szalézi rend hihetetlen gyorsasággal terjedt Itáliában és külföldön is, ami jelezte, hogy Don Bosco a kor nyomorúságát ismerte föl és azon segített, amikor az elhagyott fiúkat fölkarolta. Halála évében, 1888-ban a szalézieknak 250 háza volt 130.000 növendékkel. Élete folyamán hatezer pap került ki intézeteiből, akik közül 1200 szalézi szerzetes lett. 1980-ban világszerte 1341 házban 16.900 rendtag, közülük 11.000 fölszentelt pap, 1990-ben 1597 házban 17.191 szalézi szerzetes, köztük 10.884 pap foglalkozott a fiúneveléssel. A szalézi nővérek száma 1980-ban 1438 házban 17.500, 1990-ben 1505 házban 17.090 fő volt.

(Összeállította: Kiss Gábor)

Viccek:

A repülő az Atlanti-óceán fölött száll, amikor megszólal a kapitány:

- Kedves utasaink, szélcsendes időben utazunk, az út felét már megtettük. Ha kitekintenek a jobb oldali ablakon, láthatják, mindkét motor működik. Ha balra néznek, láthatják: a bal oldali két motor lángokban áll.

Kérem, ne essenek pánikba! Nézzenek le, s az óceán mozdulatlan tükre felett egy kis fehér foltot láthatnak. Az egy ejtőernyő. Én innen beszélek...

Kovácsék a tóparton nyaralnak. Első este össze-vissza csípi őket a szúnyogok.

- Ha lekapcsolod a villanyt, akkor nem jönnek be - mondja Kovácsné.

Ám ekkor a szobába két szentjánosbogár repül be.

- Látod? Ez sem használ semmit - elégedetlenkedik a férj. - Az átkozott vérszívók most zseblámpával jönnek.

Mórickáék május elsejéről tanulnak az iskolában. A tanárnéni megkérdezi a gyerekeket, hogy tudják-e, minek az ünnepe volt a rendszerváltás előtt május 1.

- A munkásosztályé - mondja Pistike.

- A szocializmus győzelméé - mondja Jancsika. Móricka is jelentkezik:

- Május elseje a kikelet és a hazaszeretet ünnepe volt.

- Nagyon jó, Móricka! - mondja a tanárnéni - és meg is tudod magyarázni miért?

- Persze, mindenkinek ki kellett mennie a térre ünnepelni, pedig mindenki haza szeretett volna menni!

Hajtja a székely bácsi komótosan a szekerét. Egyszer csak lelassít mellette egy kocsit és kiszól a sofőr:

- Bácsi, nem tudná megmondani merre van a makaróni gyár?

- Nem tudom fiam.

A kocsit továbbhajtja, a székely bácsi elgondolkozik, aztán utána kiált:

- Jóember, nem a térsztagyárat keresi?

A sofőr örömmel tolat vissza:

- De igen, tudja hol van?

- Dehogyan tudom, fiam.

Anyós a halálos ágyon:

- Jaj, meghalok... jaj, végem van, meghalok!

Felnéz a plafonra:

- A plafont meg le kéne festeni!

Mire a vő:

- Anyuka, egyszerre csak egy dologra koncentráljon!

Melyik állítás kivel kapcsolatos?

Rejtvények !!!

1. Mostanában ünnepeljük Remete Szent Pált és Boldog Özsébet. Az alábbi állítások közül melyik kire igaz?

1. Betlehemi születésű.
2. Dávid fia.
3. Az első zsidó király.
4. Apja szamarait keresi, amikor Sámuel prófétától megtudja, hogy király lesz.
5. Legyőzi Góliátot.
6. Istentől bölcsességet kér.
7. Izáj nyolcadik fia.
8. Gazdagságának Sába királynője is csodájára jár.
9. Kezdetben szerény uralkodó (elrejtőzik, amikor királlyá választják).
10. Felépíti a jeruzsálemi templomot.
11. Nátán próféta királyi házának örök fennmaradást jövendöl.
12. Féltékeny volt Dávidra.

1. 230 körül Egyiptomban született.
2. Az egyetlen magyar szerzetesrend alapítója.
3. A pálosok szellemi atyja, névadója.
4. 1250 körül a Pilisben élő remeték közösségbe gyűjtötte.
5. A keresztényüldözések ideje alatt árván maradt, és a pusztába menekült (14-15 évesen).
6. Egy éjjel látomása volt ima közben: sok apró lángocskát látott, melyek végül összeolvadtak.
7. A hagyomány szerint 114-115 éves kora körül halt meg.
8. Esztergomban született.
9. 24 évig élt a Pilisben.
10. Holló hozta mindennapi kenyerét.

2. Az alábbi állítások közül minden királyra négy vonatkozik! Csoportosítsd őket!
a) Saul b) Dávid c) Salamon

A rejtvényre adott megfejtéseiket **minden hónap 28-ig** várjuk. Leadhatók a sekrestyében, a „Csodatévő” szerkesztőinél, a „Csodatévő fillérek” perselybe vagy Interneten.

Előző rejtvényünkre egyetlen **egy** helyes megfejtés érkezett:

Márki Istvánné

A decemberi rejtvényünk helyes megfejtése:

„Akik az Úrban bíznak, új erőre kapnak.”

CSODATÉVŐ

A röszkői egyházközösség havonta megjelenő lapja
Szerkesztette: Ábrahám Judit, Kiss Gábor, Tóth Zoltán
Nyitóoldal képeit rajzolta: Kohn Róbert
Lektorálta: Liszkai Tamás plébániai kormányzó
E-mail: csodatevo@citromail.hu